

Trzy habilitacje na AGH w Krakowie

Rada Dyscypliny Inżynieria Lądowa i Transport Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie 27 lutego podjęła trzy uchwały o nadaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego. Otrzymali je: Paweł Ćwiąkała, Łukasz Ortyl i Tomasz Stoch. Wszyscy trzej są absolwentami kierunku geodezja i kartografia na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH i z tą właśnie uczelnią związali swoje kariery zawodowe.

Paweł Ćwiąkała w 2005 r. ukończył studia magisterskie na specjalności geodezja inżyniero-przemysłowa. Stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia uzyskał 6 lat później na podstawie pracy „Ocena wpływów eksploatacji górniczej na powierzchnię i obiekty budowlane na podstawie ciągłego monitoringu przemieszczeń poziomych”. Od 2010 r. jest zatrudniony na macierzystej uczelni w Katedrze Geodezji Inżynierijnej i Budownictwa, najpierw na stanowisku asystenta, a od 2011 r. – adiunkta. W październiku 2016 r. został kierownikiem studiów podyplomowych „Zastosowania bezzałogowych statków latających (BSL) w rozwiązywaniu zagadnień inżynierskich”. Od lipca 2017 r. pracuje w Centrum Transferu Technologii AGH jako broker innowacji. Obok głównego kierunku badań nad wykorzystaniem BSL na obszarach o znacznej różnorodności morfologicznej terenu zajmuje się również zagadnieniami dotyczącymi zastosowania różnorodnych technik pomiarowych w prowadzeniu prac geodezyjnych. W latach 2014-2017 uczestniczył w prowadzeniu prac dokumentacyjnych podczas badań archeologicznych na Cyprze oraz od 2018 r. – w Jordanii. Jest autorem lub współautorem ponad 70 publikacji naukowych. Podstawą nadania mu stopnia doktora habilitowanego był monotematyczny cykl publikacji zatytułowany „Planowanie i wykonywanie nalotów bezzałogowymi statkami latającymi w badaniach pokrycia i ukształtowania terenów górskich”.

Łukasz Ortyl studia magisterskie na specjalności geoinformatyka i teledetekcja ukończył w 2001 r., a stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia uzyskał w 2007 r. na podstawie pracy „Badanie przydatności

metody georadarowej w geodezyjnej inwentaryzacji struktur i obiektów podpowierzchnowych”. Pracował w OPGK w Krakowie w pracowni fotogrametrii (2001-2002), w Biurze Geodezyjno-Projektowym WISA (2002-2003) i wreszcie w firmie Dephos, pełniąc funkcję geodety oraz kierownika pracowni fotogrametrii naziemnej (2003-2004). Od marca 2007 r. pracuje na macierzystej uczelni na stanowisku adiunkta w Katedrze Geodezji Inżynierijnej i Budownictwa. Jest autorem lub współautorem 58 publikacji (w tym 6 monografii i 2 podręczników), a także wykonawcą 10 grantów na AGH i PAN. Był 5-krotnie wyróżniony zespołowymi nagrodami rektora AGH za osiągnięcia naukowe. Ma w dorobku 30 prac naukowo-badawczych i zleceń dla przemysłu, kierował na AGH grantem badawczym finansowanym przez NCBiR i GDDKiA w ramach I konkursu Wspólnego Przedsięwzięcia RID (Rozwój Innowacji Drogowych) „Nowoczesne metody rozpoznania podłoża gruntowego w drogownictwie”. Był także współtwórcą oryginalnych przedmiotów fakultatywnych i studium podyplomowego BIM oraz inicjatorem współpracy AGH i Leica Geosystems Polska w zakresie radarowych metod pomiarowych w geodezji. Uzyskał habilitację na podstawie monotematycznego cyklu publikacji „Teledetekcyjne techniki radarowe jako narzędzia geodezyjnej inwentaryzacji stanu obiektów budowlanych i ich otoczenia”.

Tomasz Stoch studia na specjalności geodezja górnicza ukończył w 1997 r., a na podstawie pracy „Wpływ warunków geologiczno-górniczych eksploatacji złoża na losowość procesu przemieszczeń i deformacji powierzchni terenu” uzyskał stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie geodezja i kartografia (2005). Od 2003 r. pracuje na macierzystej uczelni w Katedrze Ochrony Terenów Górniczych, najpierw na stanowisku starszego asystenta technicznego, później asystenta i od 2006 r. adiunkta. W latach 2008-2012 kierował projektem Narodo-

Fot. ze zbiorów prywatnych

Fot. ze zbiorów prywatnych

Fot. ze zbiorów prywatnych

wego Centrum Nauki oraz brał udział w realizacji pięciu innych przedsięwzięć w charakterze wykonawcy. Jest współautorem prawie stu ekspertyz oraz prac badawczych wykonywanych dla ośrodków naukowo-badawczych, sądów oraz zakładów górniczych.

Za dokonania na polu naukowo-technicznego wspierania polskiej branży górniczej został odznaczony honorową odznaką „Zasłużony dla Górnictwa RP”. Zostały mu także nadane stopnie górnicze: dyrektora górniczego III, II i I stopnia. W roku 2013 otrzymał Nagrodę Rektora AGH zespołową III stopnia za osiągnięcia organizacyjne (współpraca zagraniczna i organizacja studenckiej praktyki z geodezji górniczej w Niemczech). Monografia pt. „Opracowanie procedury bieżącej oceny oraz prognozowania deformacji na terenach górniczych z uwzględnieniem poziomych przemieszczeń punktów powierzchni terenu” była podstawą nadania mu stopnia doktora habilitowanego.

AW

LITERATURA

Nowy wykaz polskich egzonomów

Główny Urząd Geodezji i Kartografii opublikował drugie wydanie „Urzędowego wykazu polskich nazw geograficznych świata” opracowanego przez Komisję Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej (poprzednie ukazało się w 2013 r.). Wykaz zawiera polskie nazwy 13 599 obiektów geograficznych leżących poza granicami Polski wraz z odpowiadającymi im nazwami oryginalnymi (endonimami). Po nazwach zamieszczone zostały współrzędne geograficzne obiektu. Jak informuje KSNG, w nowym wydaniu rozszerzono znacznie liczbę zalecanych polskich nazw dla obiektów geograficznych (głównie miejscowości), leżących przed II wojną światową w granicach naszego kraju. Polskie egzonymy ustalone przez Komisję są jedynymi poprawnymi formami nazw geograficznych obiektów leżących poza granicami RP zalecanymi do powszechnego użytku, ale obowiązek ich stosowania nałożony jest tylko na podmioty wykonujące w Polsce zadania publiczne.

AW